

Hver synes best om sine barn

Det var en gang en gutt som skulle ut og fri. Blant andre steder kom han også til en gård der folkene satt i rene fattigdommen. Men da frieren kom, ville de saktens synes velstående, det kan en nok vite. – Mannen hadde fått et nytt erme i trøya si.

«Sitt ned!» sa han til frieren. «Men det er da så støvete allesteds!»

Og så gikk han og gnidde og tørket på benker og border med det nye ermet sitt. Den andre armen holdt han på ryggen.

Kona hadde fått en ny sko. Med den gikk hun og spente og sparket på allting, krakker og stoler.

«Her ligger så mye i veien, det er så uryddig her!» sa hun.

Så ropte de på dattera, at hun skulle komme og rydde opp. Hun hadde fått ny lue, derfor satte hun hodet inn gjennom døra og nikket hit og dit.

«Jeg kan da ikke være alle steder, jeg heller!» sa hun.

Å jo, det var velstandsfolk frieren hadde kommet til der.

Lastet fra:

EventyrForAlle.no

Norsk folkeeventyr fra samlingene til Peter Christen Asbjørnsen (1812-1885), Jørgen Moe (1813-1882) og Moltke Moe (1859-1913). (Offentlig eiendom - public domain)

Kilde: [Nye Barne-Eventyr av Asbjørnsen og Moe, 1927 \(nb.no\)](#)

(Offentlig eiendom - public domain)

Teksten er redigert av Karl-Robert Rønning.

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-DelPåSammeVilkår 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

Illustratør: Theodor Kittelsen (1857-1914)

Kilde: [Rike Per Kremmer og andre eventyr for barn, 1939 \(nb.no\)](#)

Dette arbeidet er fri for kjente opphavsrettsrestriksjoner.